

[Jytte Andersen]

»Mindretallet har lyttet til debatten og drøftet sagen igen og vil nu overveje, hvordan man kan finde pengene et andet sted.«

Jeg går ud fra, at det andet sted, hvor pengene skal findes, ikke er inden for fritidslovens område. Det vil jeg godt bede om et svar fra undervisningsministeren på, nu da statsministeren ikke er i salen.

Karen Højte Jensen (KF):

Vi kan fra konservativ side naturligvis støtte ændringsforslagene. Jeg er glad for, at undervisningsministeren i denne sag har vist stor forståelse og har trukket sit spareforslag vedrørende betaling for specialundervisning tilbage. Ændringsforslagene betyder, at eksempelvis sindslidende i fremtiden kan deltage i hensyntagende specialundervisning på samme vilkår som i dag. Det synes jeg er vigtigt.

Marianne Bentsen-Pedersen (SF):

Jeg synes, det er en meget stor dag i dag, og det synes jeg af to grunde. For det første selvfølgelig fordi dette forslag nu ikke kommer igennem på grund af de ændringsforslag, der er kommet. For det andet fordi det er første gang i den tid, jeg har siddet i folketinget, at jeg har oplevet, at argumenter overhovedet har betydet noget som helst. I denne sag har der åbenbart været argumenteret tilstrækkelig grundigt for, at handicapgrupper, indvandrere og sindslidende ikke skal betale for at komme til specialundervisning. Det har man åbenbart forstået selv i den borgerlige lejr. Jeg vil gerne sige tak for, at man har lyttet til argumenterne, og tak for, at man har taget dem til sig, og at man har reageret ud fra det.

Tinning (VS):

Jeg synes selvfølgelig også, det er rart, at man omsider har bestemt sig for at fjerne denne besparelse. Det var et fremskridt, da man gik fra en 20 pct.s deltagerbetaling til en 10 pct.s, og det er et yderligere fremskridt, når betalingen nu falder helt væk.

Jeg synes dog, det kunne være interessant at vide, hvad det er for fornyede overvejelser, man har gjort sig, for det skulle undre mig meget, om der er sket nogen principielle ændringer i regeringens syn på de svage

grupperes uddannelsesmuligheder i samfundet.

Regeringens principielle syn er mig bekendt, at selvfølgelig skal disse svage grupper have gode vilkår, for så vidt det i øvrigt kan lade sig gøre. I den lille tilføjelse »for så vidt det i øvrigt kan lade sig gøre« ligger alle mulige forestillinger om besparelser og nødvendigheden af besparelser. Jeg synes, det er fint, at man ikke skal betale for specialundervisningen, når man er indvandrer, ordblind, handicappet, sindslidende osv., hvad der har været af grupper, men jeg synes egentlig, at undervisningsministeren skulle fortælle os andre, hvad det er for overvejelser, man har gjort sig – eller eventuelt fru Karen Højte Jensen, idet fru Karen Højte Jensen udtrykte glæde over undervisningsministerens forståelse. Det kan vi andre for så vidt være ligeglade med.

Det, der kunne være rart at vide, er: har fru Karen Højte Jensen gjort sig nogle nye overvejelser, nogle fornyede overvejelser, og hvad består de i? Det skulle undre mig meget, om vi ikke inden for en ret kort årrække – måske om nogle få måneder endda – står med et besparelsesforslag, der ligner dette, om ikke til forveksling, så dog et eller andet i samme boldgade. Derfor synes jeg, det er vigtigt at vide: synes man bare, man har været lidt klodset, eller har man i virkeligheden bevæget sig ind i mere principielle overvejelser?

Hermed sluttede forhandlingen om ændringsforslagene.

Afstemning

Ændringsforslag nr. 1 og 2
vedtoges uden afstemning.

Lovforslaget som helhed sattes derefter til forhandling.

Forhandling

Tinning (VS):

Vi stemmer imod lovforslaget her ved tredje behandling, og det synes jeg der kunne være god grund til at begrunde – ikke mindst fordi i hvert fald regeringspartierne og de traditionelle følgesvende, men også socialde-